

Elégedett versenyzők, elégedett nézők

– Látványos szánhúzókutya-verseny a kempingtáborban –

Már hagyomány, hogy a törökkanizsai Sleddog Sport Klub a magyarkanizsai strand melletti kempingtáborban illetve az attól délre eső fás, erdős területen szervezi meg nemzetközi szánhúzókutya-versenyét. A vasárnapi eseményen Magyarországról, Bulgáriából és Szerbiából mintegy ötvenen álltak rajthoz.

A hideghez, hóhoz szokott huskyk és malamutok mellett agarak, dobermannok, vizslák és más fajta kutyák is versenyeztek, hó híján természetesen a fűves, földes, helyenként sáros, kátyús pályán, de velük versenyző tulajdonosaikkal vagy futóikkal egyetemben helytálltak a nehéz, négy és fél kilométer hosszúságú terepen.

A szép, napsütéses idő sok érdeklődőt csalt le a Tisza-partra, nagyon sok kisgyereket is elhoztak szülei, akik élvezettel rohángasztak a békés kutyusok között, meg-megsimogatták őket és szurkoltak is nekik a futamok során.

Egy héttel a verseny előtt még kérdéses volt, megtartható-e a verseny, mert a Tisza elöntéssel fenyegette a versenypályát, de a Karl Ágnes-Domonkos László szervező házaspár legnagyobb örömére az áradás megállt, szombatra már apadást jegyeztek az illetékesek.

– A Vajdaság Vizei Közvállalatban megnyugtattak bennünket, hogy a tetőzés nem lesz olyan magas, hogy ezt a kempinget illetve a versenypályát elöntse a víz. A versenyt megelőző hetekben hullott sok csapadék azonban megtette a hatását, a pálya középső szakasza, a helyreállítási próbálkozásaink ellenére sáros maradt, nem volt könnyű végig menni rajta, de a nehéz terepekhez szokott versenyzők nem ijedtek meg saját árnyékuktól és becsülettel végigküzdötték magukat a négy és fél kilométeres távon.” – nyilatkozta a verseny után sárosan Domonkos László szervező, mivel hatos huskyfogatóval végigment a pályán.

A versenyzők férfi és női kategóriában kutyásfutásban (canicross), egy- vagy kétkutyás kerékpáros versenyben (bikejöring) és egy- vagy többkutyás fogathajtásban (scotter) léptek pályára, végül pedig a legkisebbek, a jövő nemzedéke is bemutatkozott. A kutyák, különösen az ösztöneikben is a szánhúzáshoz, a munkához szokott huskyk és malamutok már a verseny előtt igencsak idegesek voltak, egy-egy induláskor az ott maradottak óriási nyüszítésbe és toporgásba fogtak, vitte volna a lábuk őket is, ha nincsenek kipányvázva.

A nemesvámosi, de férje révén magyarkanizsai kötődésű Konc-Görgey Tünde állatorvos magyar agaraival canicrossban, azaz kutyás futásban indult. Férjével, az ugyancsak állatorvos Konc Gáborral, Konc István és Klára birkózó-kajakozó sportolóházaspár fiával együtt nagy megszállottjai a magyar agaroknak. Rendszeresen részt vesznek a magyarkanizsai versenyen, ami nekik jó felkészülési lehetőség az agárversenyekre, amelyeken a közismerten kiváló futó agarak egy mesterségesen irányított mű nyulat üldöznek. Tündéék tenyészetéből már Európa-bajnok agár is kikerült. A vasárnapi versenyen Tünde második lett a mezőnyben. S hogy az alma nem esik messze a fájától, bizonyítja, hogy négyéves kislányuk Sára Boglárka is lefutotta egyik agarukkal a számára kijelölt távot. „Ellenfele” a szervező házaspár kétéves kislánya, Ádám volt. Csodálatos volt látni a két csöpp gyerek kacagással és akarással fűszerezett versengését!

A szervezők, Domonkos László és párja Karl Ágnes segítőkkel együtt nagyszerű munkát végeztek ezúttal is. A külföldi versenyzők szép élményekkel távoztak Magyarkanizsáról, és ami nem mellékes, senki sem ment haza üres kézzel, de üres hassal sem. A fáradhatatlan szervezők érdeme, hogy egyre több támogatót találnak a nálunk még mindig újnak és szokatlanak számító, de egyre népszerűbb és egyre tömegesebb versenyükhöz.

Szép volt, Ági és Laci! Szép volt Sleddog Sport Klub! Aki ott volt, nem bánta meg.

Bödö Sándor
Fotók: Puskás Károly